

den højtærede Indenrigsminister fik Ordet. Det var, om jeg maa bruge en Vending fra Skyttegravene, som en Slags Mitrailleurser, der kom først, saa kom senere det stærke Artilleri. Kun en enkelt Bemærkning kommer jeg til at gøre til det ærede Medlem fra Holbæk (Nøhr), som sagde: „Enten maa det ærede Medlem føre Bevis for denne sin Paastand, eller ogsaa maa han finde sig i at regnes med blandt de desværre ikke faa Præster, som undertiden fører løs Tale.“ Det er jo ikke meget hædrende for Præstestanden. Jeg havde egentlig ventet, at den højtærede Kirkeminister, da han fik Ordet, skulde have værget Præstestanden og sagt, at det var dog at gaa for vidt, man maatte helst holde sig til den enkelte, for jeg tror, at det ikke er rigtigt, saadan at slynge en Paastand ud mod Præstestanden og sige om den, at der desværre ikke er faa Præster, som undertiden fører løs Tale. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, jeg tror, at det er umiddelbart indlysende, at denne Maade at omtale en enkelt Stand paa er uheldig. Hvad selve Sagen angaar, vil jeg uden positivt at kunne føre det Bevis, som det ærede Medlem her forlanger, sige, at det er oplyst for mig fra kompetent Side, at det indenlandske Forbrug af Flæsk er vokset fra Tiden, før Maksimalprisen blev indført, til nu fra 6 til 38 pCt., det er ellers Tal, som nok er skikkede til at vække Eftertanke, og jeg ved i alt Fald fra kyndige Mennesker paa det Omraade, at det er ret utænkeligt, selv om man tager alle Forhold med i Betragtning. Jeg ved godt, at der har været en stærk Stigning, og at denne kan være noget foranlediget af det Forhold, som blev omtalt af et Medlem forleden, at der er Svineopdrættere, som lader Svinene komme til Slagterierne og lader dem slagte dér og køber Flæsk med hjem til Maksimalpris. Men selv om man tager disse Ting med i Betragtning, siger kyndige Folk, at denne Vækst er utænkelig, og at der maa være noget i Vejen dér. Det ærede Medlem paaberaabte sig en Autoritet til Støtte for, at det var ganske umuligt, at der kunde komme noget udenom Kontrollen. Det er det vist uhyre vanskeligt at sige i Tider som disse, hvor der findes saa mange forunderlige Veje.

Jeg vil bede om, at man lægger Mærke til, at Anledningen til, at jeg har holdt den økonomiske Del af min Tale, er givet af de Taler, der blev holdt af to Medlemmer, nemlig det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) og det ærede Med-

lem fra Næstved (Andreasen). Jeg sagde om den Tale, som det ærede Medlem fra Fredericia holdt, at det var vistnok en Tale, som skulde ses paa Tryk og høres ude i Agitationen, og han nikkede ivrigt til mig og sagde, at det kunde jeg tro. Der er efter min Mening tegnet et vrangt Billede af de økonomiske Forhold ude paa Landet, og det var dette vrangt Billede, jeg vilde føje nogle Streger til, for at Lys og Skygge kunde blive rigtigere fordelt. Jeg udtaler min Glæde over, at Venstres Ordfører i Dag paa denne Plads om den økonomiske Udvikling har brugt Ord og Vendinger, der i Mening og Indhold dækker det, som jeg sagde. Jeg har ikke beklaget, at Landbostanden maatte bringe Ofre, og det vil jeg heller ikke, fordi jeg mener, at det er naturligt, at dette Erhverv, som har og producerer Fødemidlerne, kommer til at bringe Ofre til det hele Samfund, men det, som jeg har beklaget, og som jeg vil have rettet paa, er dette, at den foruden at bringe Ofre skulde have Utak til, idet den fremstilledes, som omden var egennyttig, medens der, saa snart der blev rørt ved andre Kredse, kom en Ømfindtlighed frem, som jeg maa sige i nogen Grad har forbavset mig, for den højtærede Indenrigsminister er ikke blot autoritær, men ogsaa ømfindtlig overfor en Kritik som den, der da kom frem. Det saa man, da han tog de to eller tre af sine Partifæller, som jeg havde tilladt mig at nævne, saa stærkt i Forsvar, og det var ikke tilfældigt, at jeg nævned dem. Jeg maa ærligt og redeligt vedgaa, at et saadant sagkyndigt Stof, som den højtærede Indenrigsminister sidder inde med, har jeg ikke og kan ikke have, men jeg tror for øvrigt heller ikke, at det er nødvendigt. Jeg vil endogsaa gaa saa vidt at sige, at hvis den højtærede Indenrigsminister havde holdt sin Tale før det ærede Medlem fra Fredericia, vilde et og andet af det, som jeg sagde, have faaet en noget anden Form. Den højtærede Indenrigsminister udtalte jo en Anerkendelse til de danske Andelsselskaber og — saa vidt jeg forstod — ikke blot til de danske Andelsselskaber, som har med Chilisalpeter eller Gødningssagerne at gøre, men ogsaa til dem, der har med hele Udførselssagen at gøre. Naar jeg sammenligner denne anerkendende Udtalelse med de forskellige Angreb, der kom frem i denne Sag fra anden Side, som staar Ministeren nær, paa Jydsk Foderstofforretning, og med Angrebene paa en Mand, som staar Andelssagen meget nær, maa jeg sige, at saa er